

[Christophersen.]

Disse forslag er forudsætningen for og den naturlige konsekvens af, at man samtidig gennemfører et almindeligt avancement og et egentligt prisstop for en lang række fødevarer.

Venstre tillægger det også afgørende betydning, at der som et resultat af en sådan stabiliseringspolitik gives dansk erhvervsliv en håndsækning i form af bedre afskrivningsregler, større muligheder for at klare sig i perioder med underskud, kombineret med en lang række forbedringer af låne- og garantistillelsesmuligheder, bedre adgang til konsulentbistand osv.

Vi er ikke i tvivl om, at hele dette udspil fra regeringen vil møde kritik fra interesseorganisationernes side. Men efter vores opfattelse er tiden nu også inde til, at folkettingen træffer sine beslutninger ud fra en helhedsvurdering. Vi kan ikke acceptere, at særinteresser eller organisationsinteresser i en uhyre vanskelig økonomisk situation skal have lov til at blokere mulighederne for en fornuftig løsning på landets problemer. Vi respekterer det arbejde, der udføres af organisationerne og af deres ledere. Men de og alle andre må forstå, at der kan være situationer, hvor disse interesser naturligt må vige for samfundets interesser. Jeg vil derfor også advare folketingets øvrige partier mod at lægge for meget øre til indvendinger fra den kant. Nu er det os, og ikke andre end os i dette folketing, der skal træffe de nødvendige beslutninger.

Hvad er så alternativet til regeringens helhedsplan?

Efter venstres opfattelse er der ikke noget alternativ, men vi vil naturligvis under denne debat med interesse lytte til, hvad der bliver sagt, for det er jo nu, alternativerne må bringes frem. De, som har stærke og kritiske indvendinger mod helhedsplanen, har en selvfølgelig pligt til så at sætte noget andet i stedet. De, som under denne debat afviser regeringens udspil, må så også fortælle, på hvilken anden måde de mener man kan opnå et resultat af samme art og af samme værdi, hvordan man uden brug af regeringens forslag vil sikre, at indkomster, lønninger, avancer og andre omkostninger igennem hele 1975 kan holdes fast på det nuværende niveau. Dette må man gøre på en både overbevisende og indlysende måde,

hvis man ønsker at afvise principperne i regeringens helhedsplan.

Vi har jo allerede fået et par indlæg, som afspejler, hvordan nogle betydningsfulde partier ser på regeringens udspil. Hr. Kjeld Olesen har haft et indlæg. Jeg skal ikke sige meget om det debatemæssige niveau, hr. Kjeld Olesen bevægede sig på. Han brugte udtryk som uhørt brutalitet, provokationer, og han drog sammenligninger med Estrup. Jeg tror, at disse bemærkninger mere karakteriserer den, som bruger dem, end den, som de bruges om.

Jeg skal heller ikke sige meget om hr. Kjeld Olesens saglige fundering, selv om jeg er lidt skuffet over, at han ikke har læst den helhedsplan, som han stod her og afviste. Jeg er f. eks. skuffet over, at han ikke har bemærket, at pensionisterne jo netop ikke rammes. Jeg er også skuffet over at bemærke, at han ikke er klar over, at regeringen netop ved sit forslag om kapitalvindingsafgiften har taget jordspørgsmålet med.

Men det, jeg godt ville registrere, var hr. Kjeld Olesens mangel på et alternativ. For hvad var det, hr. Kjeld Olesen fremholdt som den anden vej, man kunne gå? Ja, det var nogle uforpligtende ønsker om ØD og om kapitalstyring og om en skattereform med færre fradrag og nogle andre mindre ting. Tror man virkelig i socialdemokratiet, at dette er et alternativ til det forslag, regeringen er kommet med? Tror man virkelig, at man med den slags forslag kan gennemføre den upopulære, men nødvendige foranstaltning, der består i fuldkommen at fastfryse og stabilisere omkostningsniveauet i det danske samfund for en periode af et helt år?

Det kan man nødvendigvis ikke tro, men det var altså det eneste, hr. Kjeld Olesen i dag kunne præsentere som et alternativ til regeringens udspil.

Vi har også fået et indlæg fra hr. Glistrup. Det var jo i højere grad end normalt præget af uklarhed, også af venlighed, men venlighed tæller måske ikke så meget, hvis man ikke rigtig har noget at have den i. I hvert fald var der jo, sådan som jeg kunne lytte mig til den tale, ikke nogen stillingtagen til de væsentlige hovedprincipper. Der var ikke nogen stillingtagen til hovedprincippet om en fastfrysning af lønninger, af avancer, honorarer og udbytter, og der var jo på